

SCI-CONF.COM.UA

CURRENT CHALLENGES OF SCIENCE AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF V INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JANUARY 15-17, 2024**

**BERLIN
2024**

CURRENT CHALLENGES OF SCIENCE AND EDUCATION

Proceedings of V International Scientific and Practical Conference

Berlin, Germany

15-17 January 2024

Berlin, Germany

2024

74.	Іванов Є. О. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	378
75.	Коколова Т. Г., Тарай М. І. ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА СТАБІЛІЗАЦІЮ ПСИХОФІЗИЧНОГО СТАНУ СТУДЕНТА В СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЯХ	392
76.	Крикливий С. О. ТАНЦЮВАЛЬНА ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ВІДНОВЛЕННЯ ЕМОЦІЙНОГО СТАНУ ПОСТРАЖДАЛИХ ПІСЛЯ ПСИХОТРАВМУЮЧИХ ПОДІЙ	397
77.	Матвеєва Я. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРЕДСТАВНИКІВ Z ПОКОЛІННЯ	401
78.	Пріснякова Л. М., Воробйова Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИНДРОМУ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ	405
79.	Пріснякова Л. М., Остапенко Я. В. ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПСИХОЛОГІЧНУ СТІЙКІСТЬ В СИТУАЦІЇ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ	408
80.	Романко О. В., Нестеренко М. О. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ ІЗ СІМЕЙ ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ	413
81.	Соломенко К., Пріснякова Л. М. СТЕРЕОТИП ОБРАЗУ ІДЕАЛЬНОЇ ЖІНКИ ТА ІДЕАЛЬНОГО ЧОЛОВІКА В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	416
82.	Хмара М., Макаренко Н. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ	419
83.	Цільмак О. М., Тішков О. О. ВПЛИВ СТРЕСОСТІЙКОСТІ НА ЕМОЦІЙНІ РЕАКЦІЇ ЛЮДИНИ	424
SOCIOLOGICAL SCIENCES		
84.	Борюшкіна О. В., Моїсєєва Н. І. ОСНОВНІ РИСИ СИСТЕМ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ РОБОЧОЇ СИЛИ	427
85.	Павлова О. В. ЛЮДСЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЕРЖАВИ	435

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИНДРОМУ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ

Пріснякова Людмила Макарівна

Доктор психології, професор

Воробйова Юлія

Здобувач вищої освіти першого рівня
кафедри психології ДГУ

Вступ. / Introductions. Сучасні умови діяльності пов'язані з рядом особливостей, які ставлять високі вимоги до індивідуально-психологічних властивостей і функцій організму. Інтенсифікація життя, соціально-політичні зміни, які відбуваються в Україні сьогодні, висувають вимоги, що безумовно, впливає на психологічний стан працівників, обумовлює виникнення емоційного напруження, розвиток значної кількості професійних стресів. Зовнішні фактори мають бути усвідомлені, структуровані, прийняті людиною. Для цього вона використовує своєрідний "інструмент" – свою психіку. Синдром емоційного вигорання - це реакція організму, яка виникає внаслідок тривалого впливу професійних стресів середньої інтенсивності. Вигорання супроводжується фізичним, емоційним і психічним виснаженням Синдром емоційного вигорання («емоційне згорання») - специфічний вид професійної деформації осіб, змушених під час виконання своїх обов'язків тісно спілкуватися з людьми. Дана проблема дуже важлива для представників професій, які працюють у системі «людина – людина».

Мета роботи. / Aim. Виявити особливості синдрому емоційного вигорання у медичних працівників середнього рівня, які мають різний стаж роботи в медичних закладах.

Матеріали та методи./Materials and methods. Проведено емпіричне дослідження по виявленню емоційного вигорання у медичних працівників середнього рівня, які мають різний стаж роботи в медичних закладах Дніпропетровської області (80 осіб). Для діагностики обрана методика професійного вигорання К. Маслач, С. Джексон, в адаптації Н. Е. Водоп'янової.

Результати та обговорення./Results and discussion. Результати дослідження за методикою відображені в таблиці 1

Таблиця 1

Результати дослідження емоційного вигорання у медичних працівників середнього рівня за методикою діагностики професійного вигорання (К. Маслач, С. Джексон, в адаптації Н. Е. Водоп'янової)

Рівні \ Шкали	Емоційне виснаження		Деперсоналізація		Редукція особистих досягнень	
	%	кількість	%	кількість	%	кількість
Низький рівень	50	40	2,5	2	1	1
Середній рівень	25	20	15	10	6	8
Високий рівень	25	20	20	16	20	16

Аналіз результатів дослідження за методикою свідчить про те, що низький рівень емоційного виснаження був встановлений у 50 % досліджуваних медичних сестер, середній рівень – у 25 % та високий – також у 25 % медичних працівників середнього рівня.

Деперсоналізація низького рівня в групі досліджуваних була виявлена в 2,5 % випадків, середнього рівня – в 10 %, високого – в 20 % випадків.

Редукція особистісних досягнень була встановлена на низькому рівні в 1% випадків, середньому рівні в 6 % та на високому - в 20 % випадків.

Редукція особистісних досягнень полягає в тенденції до негативного оцінювання себе, своїх професійних досягнень та успіхів, проявів негативізму щодо службової гідності і можливостей, в принижені особистої гідності, обмеженні своїх можливостей, обов'язків щодо інших. Найбільш піддаються професійній деформації особи, що працюють із людьми, медики та психологи. Це робота переважно в негативному емоційному полі. Суть цього фактору в тому, що більшу частину робочого часу працівники практично будь-якої зазначеної спеціальності мають справу з матеріалом, що фактично викликає лише негативні емоції. до синдрому професійного вигорання більше схильні люди, що переживають постійний внутрішньо особистісний конфлікт у зв'язку з роботою.

Таблиця 2.

Розподіл показників вигорання по стажу праці на посаді

Стаж работы	Фаза напруження	Фаза резистенції	Фаза виснаження
0 –5 лет	40 %	40%	40%
5–10 лет	0 %	65%	43%
10 –15 лет	20%	20%	20%
15 – 20 лет	20%	40%	30%
Более 20 лет	25%	25%	30%

Найчастіше, як показує практика, це — жінки, що переживають внутрішню суперечність між роботою і сім'єю, а також «пресинг» у зв'язку з необхідністю постійно доводити свої професійні можливості в умовах жорсткої конкуренції з чоловіками. Нагромадження емоційного досвіду в процесі роботи, з одного боку призводить до виснаження ресурсів, з іншого – до розвитку захисних психологічних механізмів у вигляді особистісної відстороненості, розширення сфери економії емоцій та інших ознак емоційного вигорання.

Висновки./Conclusions. В результаті проведеного дослідження встановлений вплив фактору стажу медичного працівника в медичній сфері, більш низькі показники емоційного виснаження, деперсоналізації та редукції особистісних досягнень. До професійного вигорання більше схильні співробітники, які по роду служби вимушені багато і інтенсивно спілкуватися з різними людьми, знайомими і незнайомими. Перш за все це медичні і соціальні працівники. Причому особливо швидко «вигорають» співробітники, що мають інтровертований темперамент, індивідуально-психологічні особливості яких не узгоджуються з професійними вимогами комунікативних професій.